

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/450/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815201932
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7815201932.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Maximovej a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu: H. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom R., Q. XXX, právne zastúpený: JUDr. Alexander Milko, advokát so sídlom Rožňava, Cyrila a Metoda 4, proti žalovanému: H. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. J., P. J. R. XXX, právne zastúpený: JUDr. Pavol Kontra, advokát so sídlom Rožňava, Čučmianska dlhá 21, o zaplatenie 11.051,40 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 31. júla 2017, č. k. 12C/70/2015-124 v znení opravného uznesenia z 31. augusta 2017, č. k. 12C/70/2015-136

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutom II. výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené.

Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom (v znení opravného uznesenia) zastavil konanie do výšky sumy 300,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z uvedenej dlžnej sumy, za čas od 10.03.2015 do zaplatenia (I). Ďalším výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 10.795,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z uvedenej dlžnej sumy za čas od 10.03.2015 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (II) a vo zvyšujúcej časti žalobu zamietol (III). Zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 88 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný (IV). O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému náhrady škody na zdraví vo výške 11.051,40 Eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania za čas od podania žaloby, tzn. 10. 03. 2015, do zaplatenia na tom skutkovom základe, že 6. júna 2013 v čase asi o 18.00 hod. v Obci Nižná Slaná, v blízkosti predaje „U R.“, fyzicky napadol žalobcu žalovaný, vulgárne mu nadával, viackrát ho udrel päsťou do tváre a keď spadol na zem, viackrát ho kopol do hlavy a rúk. Týmto konaním spôsobil žalobcovi zlomeninu posledného článku malíčka pravej ruky s posunom kostenných úlomkov, pomliaždeniny pravej spánkovej oblasti hlavy, pravej čelovej oblasti hlavy, prednej plochy hrudníka ľahkého stupňa a oboch laktov. Zranenia si vyžiadali dobu liečenia do 42 dní. Trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava z 8. januára 2014 bol žalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví § 156 ods. 1 TZ v súbehu s prečinom výtržníctva § 364 ods. 1 písm. a) TZ a bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody na 10 mesiacov s podmieneným odkladom na 18 mesačnú skúšobnú dobu. Žalovanému bola uložená povinnosť nahradiť škodu - bolestné v sume 805,- Eur. Žalobcovi vznikla v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného ďalšia škoda za sťaženie spoločenského uplatnenia vo forme postraumatickej stresovej poruchy vyžadujúca si medikamentóznú liečbu a psychoterapeutickú intervenciu. Podľa lekárskeho posudku vyhotoveného 10. decembra 2014 MUDr. P. M., bolo stanovené

bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia na 480 (hodnota bodu 16,48 Eur). Škoda na veciach bola uplatnená za poškodené nové tenisky značky Nike vo výške 141,-Eur. Náhradu za stratu na zárobku si žalobca uplatnil v sume 3.000,- Eur, zodpovedajúcu zárobku na základe pracovnej zmluvy z 15. júna 2010. Denný zárobok predstavoval 50,- Eur, za mesiac 1.500,- Eur. Náhradu si uplatnil za dva mesiace, kedy nemohol pracovať (jún a júl 2013, teda 1.500 Eur x 2). Žalobca v závere dokazovania zobral žalobu čiastočne späť do výšky sumy 300,- Eur, zodpovedajúcej šiestim dňom v mesiaci jún 2013 z titulu uplatňovanej náhrady za stratu na zárobku, pretože pôvodne bol nárok uplatnený za celý mesiac jún 2013, pričom skutok sa stal 6. júna 2013. Náhradu za stratu na zárobku si po úprave žaloby uplatnil v sume 2.750,- Eur. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie poukázal na ust. § 420 ods. 1, 3, § 415, § 442 ods. 1, § 444 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a zdôraznil, že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škodou sa rozumie majetková ujma poškodeného, ktorú je možné objektívne vyjadriť v peniazoch. Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Za skutočnú škodu sa považuje majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, ale aj škoda na iných majetkových hodnotách, na zdraví či na živote. Na vznik práva na náhradu škody musia byť splnené zákonné podmienky. Základnou podmienkou vzniku zodpovednostného vzťahu je príčinná súvislosť medzi konaním škodcu a vzniknutou škodou. Zodpovednosť žalovaného za škodu jednoznačne vyplynula z právoplatného trestného rozkazu vyššie uvedeného, v zmysle ktorého bol žalovaný uznaný za vinného za skutok, ktorý je základom pre uplatnenie náhrady škody na zdraví a majetku v tomto konaní. Žalovaný porušil svoju právnu povinnosť. Svojím konaním zasiahol do práv žalobcu. Žalobcovi súd prvej inštancie priznal náhradu vecnej škody spočívajúcu v poškodenej športovej obuvi zn. Nike, nakoľko táto obuv bola poškodená práve v súvislosti s konaním žalovaného. Hodnota obuvi v sume 141,- Eur bola preukázaná faktúrou č. 130101235 zo dňa 27. 05. 2013 od dodávateľa E. s.r.o., rovnako aj zaplatenie obuvi, pretože obuv bola dodávaná formou dobierky, čo vyplýva z fakturačného dokladu. Jednalo sa skutočne o novú obuv, pretože bola doručená žalobcovi 27. mája 2013 a ku škode na obuvi došlo 6. júna 2013. Z toho dôvodu súd prvej inštancie argumentáciu žalovaného ohľadom hodnoty obuvi a jej amortizácie považoval za právne irelevantnú. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na ust. § 5 ods. 1, 2, 4, § 7 ods. 1, § 8 ods. 4, § 10 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. v účinnom znení, ako aj ust. § 446 OZ, pričom akcentoval, že sťaženie spoločenského uplatnenia je stav súvisiaci s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre uspokojovanie životných a spoločenských potrieb poškodeného alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. To, že zranenie zanechalo nepriaznivé následky na zdravotnom stave žalobcu, je zrejmé jednak z lekárskeho posudku MUDr. P. M., z jej svedeckej výpovede, zo záverov znaleckého posudku JUDr. E. D. K. a z odborného vyjadrenia psychologičky Mgr. C. A. PhD., MBA, ako aj zo správy z psychologických sedení Mgr. O. R., H. liečebňa J. T., H. W. si v konaní uplatnil náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd prvej inštancie v súlade so záverom znaleckého posudku JUDr. MUDr. D. K. akceptoval hodnotu bodov 520. Hodnota jedného bodu pre rok 2013, kedy došlo k poškodeniu zdravia, predstavovala výšku 15,20 Eur. Sťaženie spoločenského uplatnenia prvoinštančný súd priznal vo výške 7.904,- Eur. V tomto prípade si žalobca rozšírením žaloby uplatnil nárok na zaplatenie sťaženia spoločenského uplatnenia síce v rozsahu bodov 520, avšak použil nesprávnu hodnotu jedného bodu, a z toho dôvodu vznikol rozdiel oproti uplatňovanému nároku. Vzniknutá práceneschopnosť žalobcu nastala v priamej súvislosti s konaním žalovaného z hľadiska jej základu. Súd pri výpočte straty na zárobku vychádzal z obdobia od 06.06.2013 do 31.07.2013, po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom. Žalobca preukázal Pracovnou zmluvou a výpisom z účtu, že dosahoval mesačný zárobok v čase pred vznikom poškodenia zdravia minimálne vo výške 1.500,- Eur s tým, že denná mzda predstavovala 50,- Eur. Za prvých 6 dní mesiaca jún 2013 bola odpočítaná suma 6 x 50,- Eur, teda suma 300,- Eur, tzn. v mesiaci jún náležala žalobcovi náhrada straty na zárobku vo výške 1.200,- Eur a v mesiaci jún 2013 vo výške 1.550,- Eur (31 dní x 50,- Eur). Uvedené obdobie zasahovalo do obdobia, keď nemohol žalobca určite vykonávať svoje zamestnanie, čo rovnako vyplynulo zo znaleckého dokazovania. Spolu súd prvej inštancie priznal žalobcovi stratu na zárobku vo výške 2.750,- Eur spolu s úrokom z omeškania, výška ktorého vyplýva z ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 20/2013 Z. z. odo dňa podania žaloby, t.j. od 10.03.2015. Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania s plnením, pretože k uvedenému obdobiu už bol zrejmý jednak lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vystavený 10. decembra 2014, rovnako boli známe aj náklady súvisiace s náhradou straty na zárobku a škodou na športovej obuvi. Žalovaný mohol dôvodne predpokladať uplatnenie nároku na náhradu škody už z prebiehajúceho trestného konania a z trestného rozkazu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/1/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 23. januára 2014. Zhodnotením vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca sa dôvodne

domáhal náhrady škody za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrady za stratu na zárobku, ako aj náhrady škody spôsobenej na športovej obuvi zn. Nike, vrátane zákonného úroku z omeškania. Žalobu zamietol v časti uplatneného nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, v dôsledku použitia nesprávnej hodnoty bodu. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 94 %, žalovaný v rozsahu 6 %, tzn. konečný úspech v konaní mal žalobca v rozsahu 88 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalovaný žalobcovi. O náhrade trov súvisiacich so znaleckým dokazovaním, súd rozhodne samostatným rozhodnutím, pretože ku dňu rozhodnutia vo veci neboli vyúčtované náklady spojené s výsluchom znalcov na pojednávaní.

3. Voči rozsudku - a to voči jeho výrokom II. a IV. - podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených § 365 ods. 1 písm. e) a h) CSP a s poukazom na to, že výsledok tohto konania bol závislý od znaleckého posudku, zameraného na ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia, teda bol značne závislý od subjektívnych pocitov žalobcu, z ktorých znalec pri svojich záveroch, rovnako ako vypočutá svedkyňa MUDr. M., vychádzali. Tieto subjektívne ťažkosti žalobcu (napr. nočné mory) nie sú objektívne dokázateľné a tak vychádzajú len z výpovedí samotného žalobcu osvojených v rámci tohto konania a lekárskeho vyšetrenia. V teoretickej rovine je možné privodiť záver, podľa ktorého osoba poznávajúca symptómy „posttraumatickej stresovej poruchy“ by tento stav vedela subjektívne popísať. Vyššie uvedené žalovaný uvádza z dôvodu, že žalobcom popísané zdravotné problémy by bolo možné objektivizovať výsluchom svedkov z jeho blízkeho okolia. Žalovaný sa domnieva, že takýmto svedkom by mohla a mala byť žalobcova bývalá priateľka (priateľka v čase spáchaného skutku) I. U., ktorú navrhol cestou svojho zástupcu vypočuť na pojednávaní konanom 29. júna 2016. Žalovaný má za to, že pokiaľ súd prvej inštancie návrh na vykonanie tohto dôkazu nezamietol, a ani ho nevykonal, došlo k vade konania tak, ako to má na mysli zákonné ustanovenie § 365 ods. 1 písm. e) CSP. Žalovaný je presvedčený, že sa nejedná o „formálne“ napadnutie rozsudku vo veci samej, ale výpoveď tejto svedkyne by vedela v konkrétnych okolnostiach prípadu privodiť iné, pre žalovaného priaznivé rozhodnutie vo veci samej. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zrušil, vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní odvolateľom formálne označený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP nebol podopretý konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na nesprávnosť právneho posúdenia veci, a tak podľa posúdenia odvolacieho súdu nebol tento ďalší odvolací dôvod žalovaným materiálne, a preto ani procesne účinne uplatnený.

4. K odvolaniu žalovaného podal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom navrhuje rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a žalobcovi priznať náhradu trov celého konania, vrátane trov právneho zastúpenia. Žalovaný namieta, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, konkrétne, že nebola vypočutá svedkyňa I. U., ktorú navrhol vypočuť právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom 29. júna 2016. Ďalšie pojednávanie vykonal súd prvej inštancie po doručení znaleckého posudku, vyhotoveného 31. júla 2017 znalcom JUDr. MUDr. D. K., ku ktorému žalovaný, ani jeho právny zástupca nemali zásadné výhrady a nenavrhl vykonať žiadne ďalšie dôkazy. Okrem toho, žalovaný mal dostatok času (13 mesiacov) zabezpečiť svedkyňu AC.ú na vytýčené pojednávanie, aby mal súd možnosť ju prípadne vypočuť, a ani nepožiadal súd o predvolanie svedkyne, naopak na pojednávaní konanom 31. júla 2017 právny zástupca žalovaného uviedol, že netrvá na výsluchu svedkyne U. a nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Okrem toho, výsluch svedkyne nemôže ovplyvniť závery znaleckého posudku (žalovaný vo svojom odvolaní uvádza, že zdravotné problémy by bolo možné objektivizovať výsluchom svedkov). Svedkyňa svojou výpoveďou nemôže ovplyvniť objektívne zdravotné problémy posudzované v znaleckom posudku a teda navrhnutý dôkaz nemôže potvrdiť ani vyvrátiť zistené zdravotné problémy žalobcu. Žalovaným navrhnutý dôkaz nedisponuje vypovedacou potenciou a je nadbytočným vo vzťahu k zisteniam popísaným v znaleckom posudku.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu [§ 365 ods. 1 písm. e) CSP] a rozsudok v jeho napadnutých výrokoch potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP, ako vecne správny.

6. Rozsudok bol verejne vyhlásený 24. apríla 2019 v pojednávacej miestnosti Krajského súdu v Košiciach č. dv. 215/2. posch., po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

7. Rozsudok, okrem výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie a výroku o trovách konania, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 3 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

8. Odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP spočíva v tom, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V tomto prípade ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

9. Odvolací súd považuje za správny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý vo veci rozhodol bez toho, aby vykonal žalobcom pôvodne navrhovaný dôkaz výsluchom svedkyne, keď navyše žalovaný na tomto svojom návrhu následne ani nezotrval. Odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie o dostatočnom podklade pre rozhodnutie vo veci plne stotožňuje. Z uvedeného dôvodu neobstojí preto odvolacia námietka žalovaného o procesnom pochybení súdu prvej inštancie, ktorého sa mal dopustiť zamietnutím žaloby bez toho, aby vykonal ním navrhovaný dôkaz. V tomto smere odvolací súd akcentuje, že v zmysle ust. § 185 ods. 1 CSP je rozhodnutie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov súd vykoná, výlučne v kompetencii súdu, zvlášť za situácie, ak ostatné vykonané dôkazy v konaní dávajú súdu dostatočný podklad pre rozhodnutie vo veci, ako tomu bolo aj preskúmanej veci. Preto súdu prvej inštancie v uvedenom smere nemá odvolací súd čo vytknúť a konštatuje, že odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP nie je v preskúmanej veci naplnený.

10. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku v jeho napadnutých výrokoch a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a v rozsahu námietok žalovaným vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a uplatnený odvolací dôvod nie je preukázaný. Odvolací súd poukazuje aj na obsah vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovaného, v ktorom upriamil pozornosť na skutočnosť, že na pojednávaní konanom 31. júla 2017 právny zástupca žalovaného uviedol, že netrvá na výsluchu svedkyne U. a nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Okrem toho, výsluch svedkyne nemôže ovplyvniť závery znaleckého posudku, pretože žalovaný vo svojom odvolaní skutočne mylne uvádza, že zdravotné problémy žalobcu by bolo možné objektivizovať výsluchom svedkov. Svedkyňa svojou výpoveďou nemôže ovplyvniť objektívne zdravotné problémy posudzované v znaleckom posudku a teda navrhnutý dôkaz nemôže potvrdiť ani vyvrátiť zistené zdravotné problémy žalobcu.

11. Po posúdení preto odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Uplatnený nárok správne právne posúdil a dospel k správnomu záveru, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto rozsudok v napadnutom výroku, ktorým bolo žalobe vyhovie, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

12. Presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto v podrobnostiach odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu rozsudku.

13. Zároveň odvolací súd akcentuje, že základom tohto potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP s poukazom na právny názor vyslovený v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného

súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku, ktoré v tejto konkrétnej veci reaguje aj na podstatnú časť odvolacích námietok.

14. Keďže žalovaným uplatnené odvolacie námietky v prejednávanej spore neboli preukázané, odvolanie nemožno považovať za opodstatnené, preto odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešný v odvolacom konaní, preto má proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).